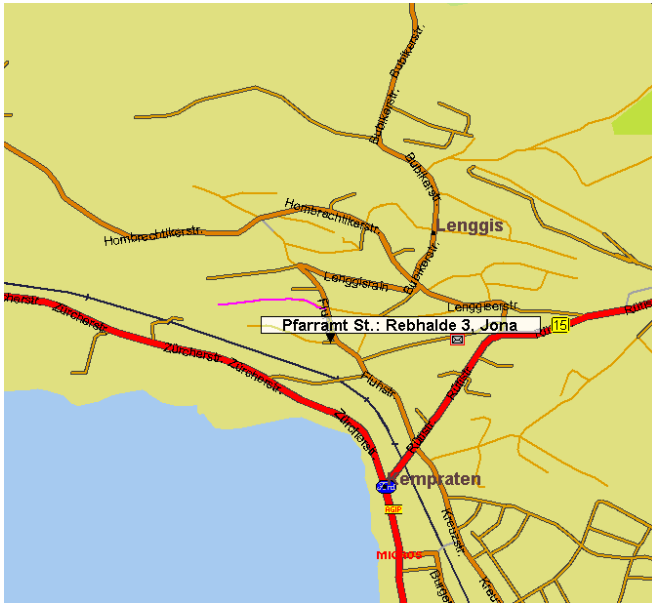
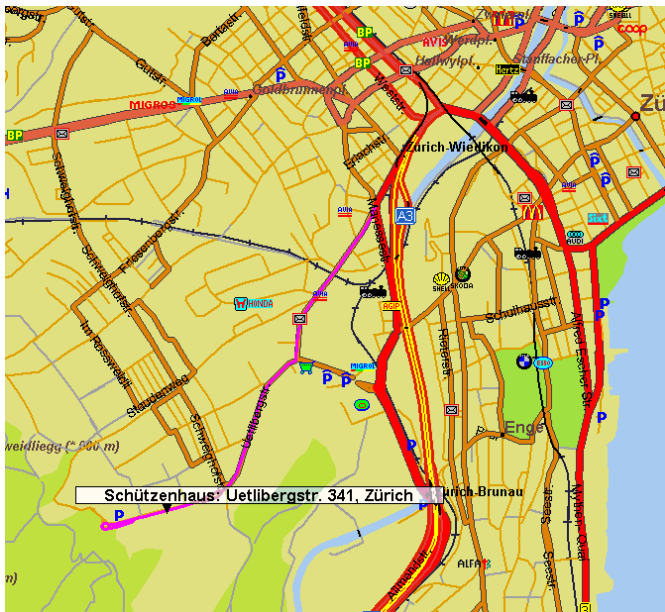

Pfarramt St. Franziskus Kempraten
Rebhalde 3, 8645 Jona

Schützenhaus Albisgütli, Uetlibergstr. 341, 8045 Zürich

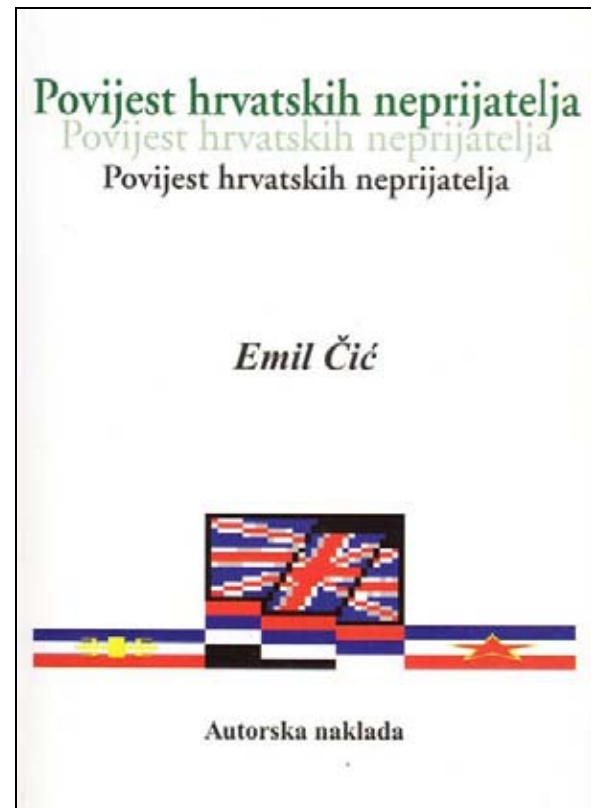
organizatori
HRVATSKA KULTURNA ZAJEDNICA
HRVATSKA ZAJEDNICA JONA

Poziv na književnu večer

nedelja, 25.01.2004.

Pfarramt Jona: 14.00 – 16.00 h
Schützenhaus Albisgütli: 18.30 – 20.30 h

«...nema te crkvene doktrine koja nas uči da bismo mi morali biti roblje tuđih ideologija i tuđih naroda (pa oblačilo se to ponašanje i u ekumenizam)....»

Emil Čić, diplomirani muzikolog, povjesnik, eseist

Emil Čić rođen je u Zagrebu 1958. Sa deset godina polazi satove iz harmonike, na srednjoj muzičkoj školi "Pavao Markovac" uči fagot, a zatim i teoriju glazbe na školi "Vatroslav Lisinski". Nakon mature studira muzikologiju na katedri Muzičke akademije u Zagrebu. Godine 1980. upisuje teološki studij za laike, polaže dvanaest teoloških ispita iz teologije i filozofije, čime proširuje domete svoje filozofske kulture.

1982. počinje studij kompozicije u Austriji, baviti se glazbenom kritikom, te postaje dopisni vanjski suradnik za kulturu o kojoj izvještava iz Beča za časopise Danas, Vjesnik i Studio. Treće godine bečkog studija dobiva nagradnu stipendiju zaklade Alban Berg. Među 120 partitura njegov Koncert za klavir i orkestar bio je jedino djelo kojem je 1986. dodijeljena ta čast. Stipendija je produžena na temelju partiture Simfonijske rapsodije "Croatia" op. 6. U travnju 1987. dobiva nagradu grada Beča "Za unapređenje znanosti i umjetnosti", a mjesec dana kasnije i Radnu stipendiju grada Beča, kojom je financiran njegov projekt "Requiem" posvećen Anti Starčeviću.

Po povratku u domovinu radi kao nastavnik na osnovnim i srednjim školama. Profesionalni glazbeni kritičar postao je radom u tjedniku "Glasnik HDZ" 1990. Od vremena nacionalnog oslobođenja pisao je i u "Hrvatskom vojniku", "Velebitu", "Vjesniku", "Večernjem listu", "Slobodnoj Dalmaciji", "Narodu", za "Hrvatski radio", "Maticu" (iseljenika), "Marulić", "Državnost", "Hrvatsko Slovo" i "Fokus". Odlikovan je Spomenicom Domovinskog Rata 29. rujna, 1995. Sveukupno je napisao oko 850 članaka, koji većinom obuhvaćaju glazbu, ali piše i o politici, pitanjima prosvjete i kulture, te razne polemike.

Imao je dva mandata kao predstavnik Slobodnih novinara u Hrvatskom novinarskom društvu, kojem je dao ostavku na članstvo godine 2000. radi prokomunističke promičbe, u korist pseudo-demokratske koalicije, "s nesagledivim posljedicama" kako je naveo u pismu.

POVIJEST HRVATSKIH NEPRIJATELJA

Zastrašujuće činjenice - temeljito objašnjenje prošlosti i sadašnjosti

»Knjiga **POVIJEST HRVATSKIH NEPRIJATELJA** zbirka je eseja, članaka i recenzija, a svaki od njih mali je i savršeno izbrušeni dragulj, pomno rezan britkoćom uma i osjećanjem duše», piše Antun Abramović, prof. povijesti u Zagrebu, u svom članku objavljenom u časopisu FOKUS 28.11.2003.

U prvom poglavlju **Hrvatski ideolozi: borci proroci i utemeljitelji** Čić nam prezentira hrvatske muževe koji su tijekom posljednja dva stoljeća hrvatske borbe za državu i narod bili svjetionici misli i ideja, ali i mača i pera, počam od bana Josipa Jelačića (vojnika), preko Franje Kuhača (glazbenika), Josipa Bacha (redatelja), do Milana Šufflaya (novinara) i Ive Pilara (geopolitičara), koje prije svega povezuje «osjećanje Hrvatske» i njene sudbine. Neshvaćeni, odbacivani, progonjeni oni su ipak ustrajali na svom putu, uvjereni kako će njihove ideje i zamisli jednog dana naći put do srca hrvatskog naroda. Pouka je to i novim generacijama hrvatskih intelektualaca koji moraju, u svojoj u krvi stvorenoj državi, odbaciti svaki ropski i sluganski mentalitet kako bi dostojanstveno služili svom narodu.

U drugom poglavlju **Kultura i hrvatski glazbenici u kolopletu domaćih i svjetskih političkih interesa: uzroci razvoja umjetnosti** Čić je donio i nekoliko izvrsnih eseja o odnosu glazbe i politike, te nam pokazuje kako je još od Francuske revolucije glazba bila dio ideologije od koje se nije oslobodila niti danas. Upravo kroz medij glazbe, ideologija je, često protiv svakog morala i savjesti, prela svoju paukovu mrežu okrećući čovjeka protiv Boga i prirode.

U trećem poglavlju **Nepoznata povijest Hrvata** Čić nam prezentira do danas ideološki zabranjene teorije o podrijetlu Hrvata iznoseći neke nepoznate činjenice. Čić je filozof povijesti, on povijest shvaća kao osjećanje života, u potpunosti razumijevajući glasovitu Ciceronovu izreku o povijesti i to ne samo kao «učiteljicu

koja nije nikada nikoga ništa naučila» već u cjelovitosti te izreke. Povijest nije, kako veli glasoviti Rimljanin, samo učiteljica, ona je svjetlo Istine (lux Veritatis), vjesnica Drevnosti (nuntia Vetustatis), život Sjećanja (vita Memoriae). Povijest jednog naroda i kulture određuje Genius Populi (genij naroda) i Genius Loci (genij prostora ili zemlje koju taj narod nastanjuje). To je danas potpuno zanemarena i bitna dimenzija Povijesti koja nije, kako se to obično misli, samo vijest o prošlim zbivanjima, već prije svega i iznad svega, govor o budućnosti čovjeka i to posve konkretnog čovjeka, njegova društva i kulture, na posve konkretnom prostoru. Stoga Čića zanima sve o hrvatskoj povijesti što dotiče misao tih dvaju Genija – i povijesni događaji, i zemljopis, i vjera.

Četvrto poglavlje **Povijest hrvatskih neprijatelja: tko sve, kako djeluju i zašto nas žele uništiti**. Danas se svi trude pisati o hrvatskim prijateljima, ili ako već ne spominju "prijateljstvo" onda govore o "interesima". Hrabro je stoga pisati o hrvatskim neprijateljima, pače i spominjati sintagmu «neprijatelj», koja je u svijetu globalizacije vješto prikrivena ne samo pod krinkom «interesa» već i pod sintagmama «ljudska prava», «tržište», pa čak i «demokracija». Naime, danas se ne smije spomenuti kako pojedini narodi i kulture pod tim pojmovima podrazumijevaju često posve suprotne kontekste. «Ljudska prava» u Hrvatskoj nisu isto što i u SAD ili Norveškoj ili u Afganistanu. Tu nije samo početak nesporazuma i različitog govora, već i neoimperijalizam Zapada koji drugim društvima i narodima nameće svoj svjetonazor i vrijednosti, danas već i brutalnom silom oružja. Hrvatska je žrtva takove psihopatologije, i to prije svega na području kulture duha, ali i na materijalnom planu. Čičev je zaključak porazan – po ideolozima "Novog svjetskog poretka" hrvatski narod i kultura moraju biti zbrisani s ovih prostora, jer se ni po čemu ne uklapaju u "novu sliku svijeta".

Za takav stav potrebna je velika hrabrost, jer budimo svjesni, progon onih koji misle nije nikada prestao. Promijenile su se samo metode, koje su postale suptilnije, sofisticiranije, iznijansirane. Zbog svojih stavova danas se ne ide u zatvor ili na gubilište, nego se postaje "tehnološki višak" na poslu, intelektualcu se odbijaju tekstovi u pisanim medijima jer nemaju "tržišni karakter", ili pak nastupi u javnim medijima jer njegovi istupi mogu biti "govor mržnje". Taj se postupak tihe eliminacije naziva još i «političkom korektnošću». Sve su vrijednosti izokrenute – manjina terorizira većinu, marginalno postaje bitno, psihopatološko poželjno.

Danas ti nije neprijatelj onaj koji ti navješćuje rat ili pokazuje otvoreno neprijateljstvo, već lažni prijatelj koji ti svoj interes prikazuje kao tvoj. Velika je zasluga Emila Čića koji je hrabro odlučio progovoriti o pravim neprijateljima Hrvata – dijelu intelektualne javnosti Europe. Pri tome Čić ne odbacuje Zapad i njegove vrijednosti – on se kao katolički vjernik i osoba prožeta Duhom nada kako će naši neprijatelji uvidjeti svoje zablude i progledati. On dakle, nije razočarani eurofil već optimistični kroatofil. Vjeruje u starodrevnu snagu hrvatske tisućljetne kulture ukorijenjene u temelje judeokršćanske civilizacije, pače on pomalo i proročki govori o duhovnoj snazi koju hrvatski narod posjeduje i koju može i mora unižeti u duhovno zatrovanu europsku uljudbu. Vjeruje u pobjednički i slobodni hrvatski Genij, prezire podanički mentalitet u Hrvata naslijeđen u stoljećima neslobode.

Sve su to vrlo jaki razlozi da ova knjiga, toliko bogata činjenicama i mislima, kao svježe vrela u hrvatskoj intelektualnoj pustoši bude u žarištu misli svakog čestitog i slobodnog Hrvata.